

Algorísmica Algorismes i força bruta

Jordi Vitrià

Força bruta...

Diem que un algorisme està basat en la **força bruta** si implementa la solució a un problema basant-se directament en la definició del problema i en la definició dels conceptes involucrats.

- Calcular $a^n \mod m$ (a>0, n>=0).
- Calcular n!
- Multiplicar dues matrius (A·B).
- Buscar el valor mínim en els valors d'una funció.

Ordenació d'una llista

Ordenar és una de les operacions més repetides per qualsevol ordinador!

- Ordenar una llista de persones.
- Ordenar els registres d'una base de dades per data.
- Ordenar les factures per import.
- Ordenar pàgines web a un cercador.
- Ordenar productes en un recomanador.
- Etc.

És més, ordenar és un pas previ per moltes altres operacions computacionals!

Ordenació d'una llista

Hi ha molts algorismes d'ordenació. Anem a veure'n un basat en la **força bruta**.

Name	Average	Worst	Method
Bubble sort	O(n²)	O(n ²)	Exchanging
<u>Cocktail sort</u>	_	O(n²)	Exchanging
Comb sort	_	_	Exchanging
Gnome sort	_	O(n²)	Exchanging
Selection sort	O(n²)	O(n ²)	Selection
Insertion sort	O(n²)	O(n²)	Insertion
<u>Shell sort</u>	-	O(n log ² n)	Insertion
Binary tree sort	O(n log n)	O(n log n)	Insertion
<u>Library sort</u>	O(n log n)	O(n²)	Insertion
Merge sort	O(n log n)	O(n log n)	Merging
<u>In-place</u> merge sort	O(n log n)	O(n log n)	Merging
<u>Heapsort</u>	O(n log n)	O(n log n)	Selection
<u>Smoothsort</u>	_	O(n log n)	Selection
<u>Quicksort</u>	O(n log n)	O(n²)	Partitioning
<u>Introsort</u>	O(n log n)	O(n log n)	Hybrid
Patience sorting	_	O(n log n)	Insertion & Selection
Strand sort	O(n log n)	O(n²)	Selection
<u>Tournament sort</u>	O(n log n)	O(n log n)	Selection

Algorisme d'ordenació per selecció:

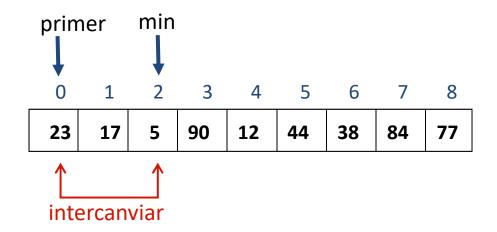
Analogia amb una baralla de cartes

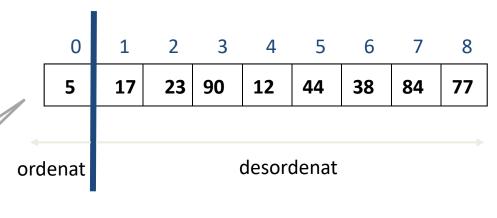
- •Recorrem la llista A per trobar l'element més petit i el canviem pel primer element.
- •Llavors, començant pel segon element, mirem els elements que queden a la dreta i busquem el menor, que canviem pel segon.
- •En general, al pas i ($0 \le i \le n-2$), busquem l'element més petit a A[i..n-1] i el canviem per A[i-1].

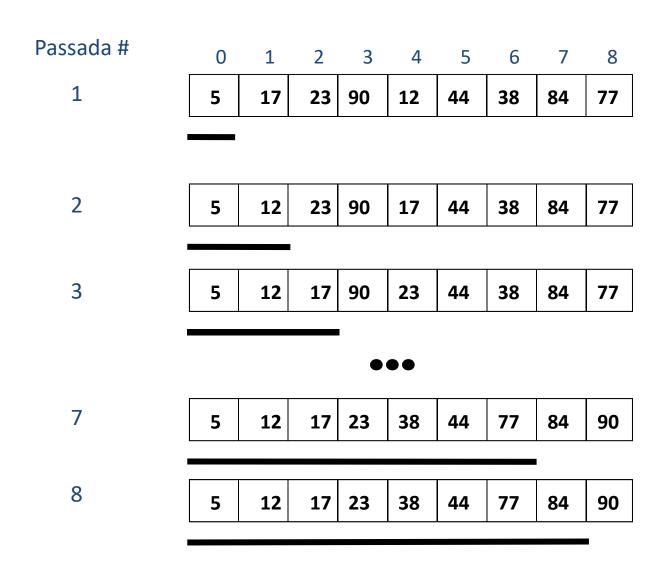
$$A[0] \leq \ldots \leq A[i-1]$$
 $A[i], \ldots, A[min], \ldots, A[n-1]$

- 1. Trobar l'element més petit de la llista.
- Intercanviar l'element a la primera posició amb l'element més petit. Ara aquest és a la primera posició.
- Repetir els passos 1 i 2 amb la llista després de descartar el primer element que ja està ordenat.

Resultat d'una passada.

Algorisme d'ordenació per selecció (Python):

```
def selection_sort(1):
    for i in range(0, len(1)-1):
        min = i
        for j in range(i + 1, len(1)):
            if l[j] < l[min]:
                  min = j
        l[i],l[min]=l[min],l[i]</pre>
```

```
>>> a=[8,7,6,5,4,3,2]
>>> selection_sort(a)
>>> a
[2, 3, 4, 5, 6, 7, 8]
```

Complexitat de l'algorisme d'ordenació per selecció:

L'operació més important és una comparació:

I el nombre de vegades que s'executa és:

$$C(n) = n + (n-1) + (n-2) + \dots + 2 = \sum_{i=2}^{n} i = \left(\sum_{i=1}^{n} i\right) - 1 = \frac{n(n+1)}{2} - 1 = \frac{n^2 + n - 2}{2} \approx O(n^2)$$

Evidentment l'algorisme és quadràtic, tot i que només fem O(n) intercanvis a la llista.

Ordenació per força bruta

L'ordenació per selecció **no és un bon mètode d'ordenació** perquè hi ha altres algorismes de complexitat O(n log n)!

No useu mai un algorisme O(n²) per ordenar (bubble sort, insertion sort, ...)!

Algorismes

Hi ha molts problemes computacionals que s'han demostrat **intractables**. La intractabilitat pot ser de dos tipus:

- Cas fort: S'ha demostrat que <u>no existeix un</u> <u>algorisme</u> per resoldre el problema (p.e. la indecidibilitat de l'aturada d'un programa).
- Cas dèbil: No es coneix cap algorisme eficient per resoldre el problema (p.e. la factorització).

NOTA: Una forma d'afrontar la intractabilitat són els algorismes aproximats.

Cerca exhaustiva

Quan no <u>hi ha cap algorisme eficient</u> per resoldre un problema ens enfrontem a un problema de <u>cerca per força bruta</u>: enumerar totes les solucions i trobar la millor.

Exemple:

• Coloració d'un graf: Donat un graf G amb n vèrtexs, m arcs i una paleta de k colors, decidir si és possible assignar a cada vèrtex un color de manera que tots els arcs tenen colors diferents als seus extrems.

Cerca exhaustiva

La cerca exhaustiva (o cerca per força bruta) consisteix en una exploració sistemàtica de l'espai de solucions possibles a un problema donat.

Pot dividir-se en varies parts: com generar totes les possibles solucions, seleccionar les que compleixen unes determinades restriccions, triar la millor.

La resolució de problemes per cerca exhaustiva sol comportar l'exploració d'espais molt grans de solucions, per la qual cosa resulta pràctica només per a instàncies petites del problema.

Donat un conjunt de **llocs** o ciutats, es tracta de trobar l'ordre a seguir per tal de tal que el **camí** fet pel viatjant de comerç passant per tots els llocs, des del punt de partida fins al punt d'arribada, sigui el més **curt** possible.

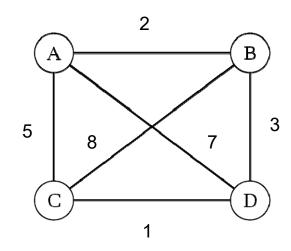
El problema del viatjant de comerç es presenta en moltes aplicacions pràctiques, per exemple en la planificació d'un viatge, en logística o en el disseny del microxips.

Encara apareix més frequentment com a subproblema, per exemple en el problema de la distribució de mercaderies, en el problema de la planificació de la ruta per donar servei als clients o en la sequenciació del genoma.

El problema del viatjant de comerç es pot modelitzar amb l'ajuda d'un graf utilitzant els vèrtex i les arestes.

Les ciutats estan representades pels vèrtexs $v_1,...,v_n$ i les carreteres entre les ciutats per les arestes a_{ij} entre dos vèrtexs v_i i v_i .

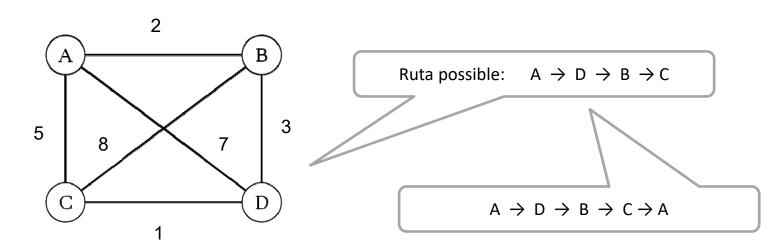
Cada aresta a_{ij} té una determinada longitud que, depenent del context, signifiquen la longitud geogràfica d'una connexió, el temps emprat en el recorregut o les despeses de viatge.

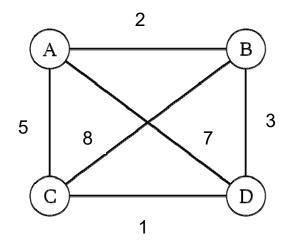
	Α	В	С	D
Α	-	2	5	7
В		1	8	3
C			ı	1
D				ı

Una *ruta* (també conegut com **circuit hamiltonià**) és un circuit que passa per tots els vèrtexs i en el que cada vèrtex surt exactament una vegada. (= una seqüència de n vèrtexs diferents = una seqüència de n+1 vèrtexs que comencen i acaben al mateix vèrtex).

L'objectiu és trobar la ruta més curta possible.

qualsevol ciutat a qualsevol ciutat

Generar totes les possibles rutes és el mateix que generar totes les possibles permutacions dels vèrtexs del mig.

Òptima	Cost	Rutes possibles				
	2+8+1+7=18	Α	D	С	В	Α
	2+3+1+5=11	Α	С	D	В	А
Òptima	5+8+3+7=23	Α	D	В	С	Α
	5+1+3+2=11	Α	В	D	С	А
	7+3+8+5=23	Α	С	В	D	Α
	7+1+8+2=18	Α	В	С	D	Α

De fet, podem obviar la meitat de les rutes: B-C-D = D-C-B!

Per tant, podem triar dues ciutats del mig (per exemple B i C) i tenir en compte només les permutacions on B precedeix C (= aquest petit truc defineix la direcció de la ruta!).

Tot i això, el nombre de rutes és (n-1)!/2...

Com generem les possibles permutacions?

Algorisme de Johnson-Trotter per generar permutacions:

- Primer associa cada símbol a un enter.
- Després assigna una direcció a cada símbol:

El símbol k es diu mòbil si el símbol contigu en la direcció que assenyala és menor que ell (a l'exemple, 3 i 4 són mòbils).

Algorisme de Johnson-Trotter per generar permutacions:

Entrada: una llista d'enters.

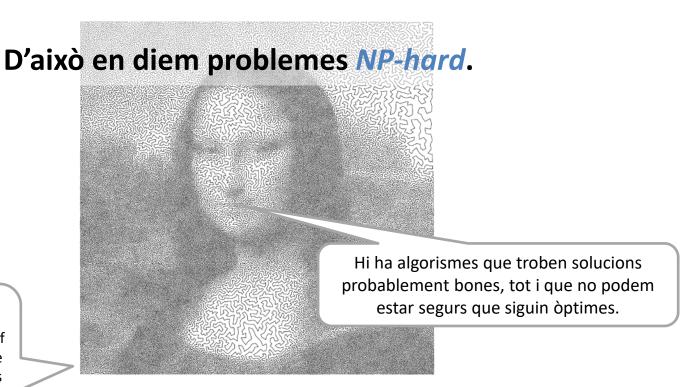
Sortida: una llista amb totes les permutacions.

- Inicialitza la primera permutació amb tots els elements $1, 2, \ldots, n$ mòbils: tots \leftarrow
- Mentre hi hagi un element mòbil:
 - 1. Troba l'enter mòbil k més gran
 - 2. Intercanvia k i l'element adjacent al qual assenyala
 - 3. Inverteix la direcció de tots els elements que són més grans que k
 - 4. Afegeix la permutació a la llista.

Exemple:

<1 <2 <3 <4	<3 <4 <1 <2	4> <2 <1 3>
<1 <2 <4 <3	<4 <3 <1 <2	<2 4> <1 3>
<1 <4 <2 <3	4> 3> <2 <1	<2 <1 4> 3>
<4 <1 <2 <3	3> 4> <2 <1	<2 <1 3> 4>
4> < 1 < 3 < 2	3> <2 4> <1	
<1 4> <3 <2	3> <2 <1 4>	• Evidentment, té
<1 <3 4> <2	<2 3> <1 <4	una complexitat
<1 <3 <2 4>	<2 3> <4 <1	O(n!)
<3 <1 <2 <4	<2 <4 3> <1	• En el nostre cas,
<3 <1 <4 <2	<4 <2 3> <1	24 solucions.

El problema del viatjant de comerç no té una **solució exacta** més eficient que la cerca exhaustiva: no es coneix cap algorisme <u>exacte</u> en temps polinòmic.

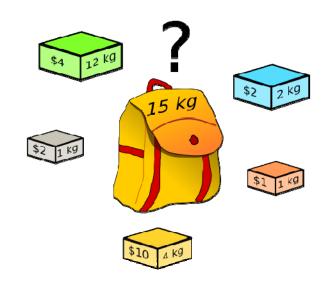
We can distribute cities with a density that locally approximates the darkness of a source image, and pass the cities to a program that finds a TSP tour.

100.000 punts.

El **problema de la motxilla**, altrament dit **KP** (en anglès, *Knapsack Problem*) és un problema d'optimització combinatòria.

Modelitza una situació anàloga al fet d'omplir una motxilla, en la que no es pot posar més d'un cert pes, amb tot o una part d'un conjunt d'objectes. Aquests objectes tenen un pes i un valor determinat.

Els objectes que es posen dins la motxilla han de maximitzar el valor total sense sobrepassar el pes màxim.

Com es generen les possibles solucions?

Generar les possibles solucions d'aquest problema és el mateix que generar tots els possibles subconjunts d'un conjunt $(O(2^n))$.

Després podríem seleccionar les que "caben" a la motxilla, i per últim, entre les que hi caben, quina és la més valuosa.

És útil per modelar:

- sistemes de suport a la gestió del portafolis : per equilibrar la selecció i la diversificació amb l'objectiu de trobar el millor equilibri entre el rendiment i el risc d'un capital col·locat en diferents actius financers (accions...);
- en la càrrega d'un vaixell o d'un avió: tot l'equipatge que es pot portar sense sobrepès;
- en el tall dels materials: per minimitzar les pèrdues degudes als talls (de diferents mides) realitzats en barres de ferro;
- en el problema de bin packing.

Com generem els subconjunts d'un conjunt?

Ens basarem en fer una correspondència entre els 2^n subconjunts d'un conjunt $A = \{a_1, ..., a_n\}$ de n elements i els 2^n strings de bits de longitud $n, b_1, ..., b_n$

Hi ha 2^n possibles subconjunts: un element hi pertany o no...

Per exemple, si n=3, el *string* 000 representa el conjunt buit, el 111 correspon al conjunt sencer, i 101 és el subconjunt format pel primer i el tercer element.

Com generem els subconjunts d'un conjunt?

Feta aquesta associació, podem generar tots els subconjunts d'un conjunt de n elements generant de forma successiva els nombres binaris des de 0 fins a 2^n -1, posant els 0's que siguin necessaris al davant:

000 001 010 011 100 101 110 111

El problema de la motxilla no té una solució exacta més eficient que la cerca exhaustiva: no es coneix cap algorisme exacte en temps polinòmic.

D'això en diem problemes NP-hard.